

LIBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Argetoianu Constantin

ÎNSEMĂRI ZILNICE / Constantin Argetoianu – București:

Paul Editions, 2024

ISBN general: 978-630-6588-30-5

ISBN vol. VI: 978-630-6588-40-4

Redactor: *Mihaela Enache*

Corectură: *Georgeta Băluță*

Tehnoredactare: *Paul Editions*

Coperta: *Lucian Enache*

Paul Editions

Casa Presei Libere 1, corp C1, Sector 1, București

www.pauleditions.ro

e-mail: pauleditions@gmail.com, office@pauleditions.ro,

vanzari@pauleditions.ro, nicoleta.petcu@pauleditions.ro,

mihaela.enache@pauleditions.ro

tel: 0730.660.427; 0731.884.583

CONSTANTIN ARGETOIANU

ÎNSEMĂRI ZILNICE

Volumul VI

1 ianuarie – 30 iunie 1939

Paul Editions 2024

1939

1 ianuarie. Nefârșită ședință la Palat. După Te Deumul de la Mitropolie, la care a asistat, Regele ne-a primit la Palat, în Sala Tronului. Sub cuvânt că nu e Parlament, Patriarhul a făcut un lung expozeu al activității Guvernului din februarie și până acum. A arătat toate lucrurile bune, dar mărunte, pe care le-au săvârșit, trecând peste lucrurile mari pe care nu le-au făcut, dar pe care ar fi putut să le facă. A răspuns Regele, printr-un călduros apel la uniune și la muncă și a schițat apoi un întreg program pentru anul viitor. Au vorbit foarte frumos și Regele, și Patriarhul, însă dacă s-ar fi înfăptuit numai a zecea parte din câte a spus Patriarhul, iar dacă s-ar fi înfăptuit, la fel, numai a zecea parte din câte a făgăduit Regele, țara românească ar fi o țară fericită.

Ședința a fost lungă, iar Corpurile constituite sau, mai exact, conducătorii lor, prezenți în sală, în picioare, păreau cam obosiți.

Senzația serbării de azi trebuia să fie uniforme miniștrilor, și n-a fost. Tot Bucureștiul a vorbit ieri și alaltăieri doar despre aceste uniforme; cei care le văzuseră asigurau că erau albastre ca cerul („bleu turquoise“), cu epoleți de aur, ca generalii, ba chiar cu un canar mecanic, ce cânta pe umăr... În realitate, uniforme sunt de un albastru închis („bleu marine“) foarte simple, poate prea simple, fără niciun accesoriu care să bată la ochi... Lumea e rea! De vreme ce trăim sub un regim totalitar, în care toată lumea e mobilizată în Serviciul comandat, uniforma devine indispensabilă nu numai pentru miniștri, ci pentru toată scara funcționarilor, ajungând până la ultima treaptă. De altminteri, în regulamentul Frontului Renașterii Naționale se vor stabili uniforme pentru toate formațiile Frontului.

Dacă uniforme miniștrilor n-au avut succesul de haz mult-așteptat, în schimb, ne-a dat o reprezentare Ulea. Înainte să sosească Regele, ne-a ținut o conferință de protocol: după ce se

vor fi terminat discursurile, ne-a cerut să ne înclinăm, să trecem prin fața Suveranului, fără să ne înclinăm, ridicând mâna dreaptă, apoi să ieșim, noi, consilierii regali și Guvernul, pe ușa din fund, ca să coborâm în sala de mâncare, unde Majestatea Sa va veni să ciocnească un pahar cu noi. Restul muritorilor, pe ușa dinspre scara de onoare, ca să-și găsească paltoanele. Abia ce ne învățase cum să facem (făcuse turul sălii, căci eram mulți), că a venit Flondor și i-a spus ceva la ureche. Speriat, Ulea s-a întors spre noi: „Domnilor, s-a schimbat! Nu mai ridicați mâna! Majestatea Sa va coborî treptele Tronului și va strânge mâna fiecăruia, pe măsură ce va trece. Dați mâna și vă înclinați!”. A fost un răs!...

Până să dăm mâna cu Regele însă, a mai trecut un ceas și mai bine, cu discursurile. Adăugat la ceasul de la Mitropolie, a fost cam mult... Simțeam cum îmi intrau picioarele în stomac, dar mai erau și alții ca mine.

Înainte de a intra în sală, Regele a chemat în salonul de alături câțiva miniștri și i-a decorat. Celor noi, de curând, și celor care aveau deja Steaua României clasa I nu le-a dat nimic. Lui Ghelmegeanu, lui Andrei, lui Ralea, generalului Marinescu și lui Colan, care n-aveau Cordon, le-a dat pe al Coroanei, lui Călinescu, lui Mitiță Constantinescu și lui Iamandi, care aveau deja Cordonul Coroanei, le-a dat Cordonul cel mic al Stelei (clasa I).

Am trecut al treilea în fața Regelui, după Patriarh și Văitoianu, Regele m-a oprit câteva minute, iar cu o atitudine foarte călduroasă și cu multă prietenie, mi-a mulțumit pentru cuvântarea mea de la Craiova, care i-a plăcut mult!!! În semn de recunoștință, mi-a conferit Ordinul Carol (Mare Cruce)...

Jos, în sala de mâncare, un bufet foarte bogat, Regele a mai stat cu noi de vorbă și a ciocnit paharul cu fiecare, apoi a urcat, să primească felicitările Corpului diplomatic.

Am mai stat câteva minute, ca să fac două fapte bune: am obținut de la Călinescu eliberarea lui Radu Meitani, iar de la Dombrowski, să întrebuițeze masca la abator pentru doborârea vitelor și să interzică tăierile barbare de până acum. Nu-i vorbă, fiecare primar mi-a promis să introducă masca la abator, dar niciunul n-a făcut-o... Cred că Dombrowski se va ține de vorbă. Am simțit-o...

Gafencu mi-a explicat chestiunea cu Vaida. A fost și n-a fost refuz din partea nemților, de a-l primi. Așa cum a fost făcută cererea de agrement, Berlinul nici nu putea da alt răspuns, mărturisirea însuși Gafencu. S-a cerut ca Vaida să fie numit ministru plenipotențiar, cu gradul de ambasador! S-au văzut ambasadori cu gradul de miniștri (toți ambasadorii italieni), dar contrariul, nu. Guvernul german a răspuns că dl Vaida trebuie să fie sau ministru, sau ambasador că, pentru moment, ambasador nu se poate. Cum Vaida voia să aibă cel puțin „rangul“ de ambasador, candidatura sa a căzut în apă, astfel se explică informația cu „boala doamnei Vaida“. După câte mi-a spus Gafencu, Regele ar fi mulțumit de înlăturarea candidaturii lui Vaida, ca să trimită la Berlin un om mai dârz, căci negocierile ce se deschid cu Germania nu vor fi ușoare.

În ce privește raporturile noastre cu nemții, ele s-ar prezenta în momentul de față astfel: Guvernul și toată clica lui Göring nu socotesc că cele întâmplate (uciderea lui Zelea Codreanu și a tovarășilor săi) trebuie să influențeze raporturile cu România și să le strice, „partidul“ („die Partei“) e, în schimb, furios, îl consideră pe Zelea ca pe unul de-al lor, de aci, și dezlănțuirea presei. Hitler stă între aceste două poluri, dar e supărat și el. A autorizat atitudinea ostilă a presei, ca să nu se creadă că în întrevederea avută cu Regele Carol, câteva zile înainte de uciderea lui Codreanu, ar fi consimțit la acest act. Situația a fost foarte încordată câtva timp, impresia lui Gafencu însă este că mergem spre o destindere.

2 ianuarie. Din ultimele informații sosite din Extremul Orient, reiese lămurit că japonezii nu vor să meargă mai departe cu alte cuceriri în China. Ei socotesc că au ocupat tot ce voiau să ocupe, că acum trebuie să organizeze teritoriile pe care au pus stăpânire. Pentru pacificarea țării, ei cer demiterea mareșalului Cian Kai Și și suprimarea Gomindanului. Pe de altă parte, se declară gata să se înțeleagă cu Puterile europene și să respecte drepturile lor, dar sub alte forme. Statele Unite însă nu vor să audă de nicio schimbare.

Chinezii vor pace, oricum ar fi. Wang-Cing-Wei, președintele Gomindanului și vicepreședintele Guvernului lui Cian Kai Și au scris o scrisoare, pe care au dat-o publicității, prin care arată că bazele de împăcare propuse de japonezi sunt acceptabile, și-i roagă să tragă consecințele...

Cum pică foile, așa cad și foștii tovarăși de luptă ai lui Zelea Codreanu din înălțimile (?) crezului legionar. Nenorociții ăștia, care se întrec în platitudini iscălite, la adresa călăilor lor, voiau să reformeze moravurile noastre sociale și politice!

Un incendiu s-a aprins din nou în imobilul Eforiei de pe Bulevardul Elisabeta, care a mai ars acum câțva timp. Întregul imobil este putred; ar trebui doborât, căci e un adevărat pericol pentru cinematografele, administrațiile și prăvăliile adăpostite în el.

A murit bătrâna Eugenia de Reus-Ianculescu, decana feminismului român. A fost, săraca, o pisăloagă de mare avânt, pe lângă dânsa, Didina Cantacuzino, Lilica Săulescu&co., nu sunt nimic. Mi-a scos sufletul, prin anii 1920-1921, dar apoi s-a calmat, iar de câțiva ani, nu s-a mai auzit vorbindu-se de dânsa. Se vede că era bolnavă și gârbovită.

Italianii sunt nebuni. Ne plictisesc. Când una caldă, când una rece. Ziarele de azi-dimineață reproduc, cu emoție, un articol al revistei oficioase *Relazioni Internazionali*, prin care se afirmă că Tunisia e necesară Italiei, că Italia n-a renunțat la ea, cucerirea Tunisiei va fi piatra de încercare a Axei...

De cine vrea Mussolini să-și bată joc? Nu cumva de el însuși?

Călătoria lui Chamberlain și a lui Halifax în Italia a fost hotărâtă pentru ianuarie. Miniștrii englezi vor sosi în ziua de 11 ianuarie la Roma și vor fi găzduiți în Palazzo Madama...

După informațiile oficiale americane, în luna septembrie, Germania și Italia ar fi dispus de 6 ori mai multe avioane decât Franța și Anglia, înțelegerea de la München n-ar avea altă explicație...

În apa de mare există aur și argint în soluție, mai ales, aur. Milioane de tone. Extragerea metalului ar costa însă mai mult decât valoarea metalului extras. Un japonez, inginerul Suzuki, ar fi găsit un mijloc ieftin de extragere. Dacă e adevărat, ar fi o revoluție în economia lumii întregi.

Ofensiva spaniolă continuă. Frumos an nou au trebuit să sărbătorească nenorociții de pe ambele părți ale frontului... Vai de pielea lor!

Acarul Păun a făcut pui... Ziarele de azi-dimineață ne aduc vestea că o serie de impiegați inferiori C.F.R. din stațiile Galați și Frecăței au fost dați în judecată, ca răspunzători de accidentul

feroviar dintre Frecăței și Etulia. Bine, dar cum rămâne cu cei din conducere, care sunt marii vinovați de lipsa de înzestrare a liniilor?...

La „Ambasada“ fără ambasadador a Franței a avut loc obișnuita recepție de Anul Nou. A vorbit dl Verglas, președintele Coloniei, și a răspuns ministrul Thierry, care, fără să alunece pe „Verglas“, s-a mulțumit să vorbească de „redresarea“ Franței și de redresarea „sincronică“ a României. A scăpat omul pe tangentă...

Văzut pe Călinescu, mi-a citit proiectul de statut pentru F.R.N. E cam schema mea, numai că cele 3 secții ale mele, politică, economică și educativă, au fost înlocuite printr-o împărțeață tripartită, după bresle, ca să se încadreze în Constituție și ca să se împiedice formarea bisericuțelor reprezentative ale fostelor partide...

Am făcut câteva observații de fond și de formă, care au fost primite. Important pentru mine, a fost că s-a menținut organizarea de sus în jos, iar lista mică de candidaturi la alegeri, cu aprobarea, adică cu alcătuirea ei, de la centru.

Am mai vorbit multe cu Armand Călinescu. I-am arătat cât rău făceau noului regim șovăielile Guvernului, cum a fost cu Iorga, pus la Cenzură și scos după opt zile, precum și devalorizarea continuă a tuturor funcțiilor. În această din urmă categorie, i-am semnalat, printre altele, scandaloasa ridicare a lui Grigorcea (Kanzlerul) cel prost la rangul de ambasador și numirea lui Chiriac, singurul care a votat contra Constituției, în Neamț, ca primar al Pietrei.

În chestiunea Iorga, Călinescu mi-a explicat că la un moment dat raporturile noastre cu Germania au fost atât de încordate, încât „o mobilizare generală a sufletelor românești“ nu era de exclus și că, în asemenea condiții, Guvernul a socotit mai bine să nu aibă pe nebun în flanc. De aceea, și numai de aceea, s-a cedat la rugămintea celor pe care năbădăiosul îi trimitea zilnic să cerșească scoaterea *Neamului Românesc* de la Cenzură. Că-i trimitea chiar Iorga, nu încapă vreo îndoială, căci cereau toți un răspuns la scrisoarea dlui profesor, scrisoare mojiică, adresată lui Călinescu, scrisoare de protest împotriva cenzurării *Neamului*, scrisoare la care, în fine, destinatarul a refuzat să răspundă, după cum am notat-o mai sus. „Am scos *Neamul* de sub Cenzură“ – mă lămurea Călinescu – „cu condiția expresă că nu va mai apărea

nimic împotriva Guvernului și a F.R.N. Îndată ce va apărea ceva, acum, că relațiile cu Germania s-au îndulcit și că furtuna e pe cale de aplanare, vom suprima, pur și simplu, gazeta nebunului. Știi ce-a mai făcut? A trimis Patriarhului înapoi invitația de la Te Deum și de la serbarea Anului Nou, cu însemnarea: «Se va supune dlui Călinescu, pentru a fi cenzurată». Și a semnat: N. Iorga! Patriarhul mi-a trimis plicul cu adaosul: «Fă ceva pentru bietul profesor, că e tare amărât»! În rezumat, în acest conflict între Iorga și el, Călinescu e sigur că va avea ultimul cuvânt și că autoritatea Guvernului nu va fi astfel micșorată.

În ce privește numirile pe care i le-am semnalat, Călinescu e de acord cu mine, dar pretinde că nu are răspundere nici chiar pentru Chiriac: numirile de primari se fac de rezidenți, iar dl Negruzzi își face de cap. El i-a spus să nu-l numească pe Chiriac și, cu toate astea, tot l-a numit. Cazul lui Chiriac nu e singurul, a mai făcut și alte năzdrăvăanii. Călinescu mi-a spus confidențial că a obținut de la Rege înlocuirea lui Negruzzi și a lui Gane, ca fiind doi caraghioși, și a generalului Scărișoreanu, care se dovedește prea obosit.

Pentru numirea lui Grigorcea, a auzit și el tot ce i-am spus eu, dar ce e de făcut? Am răspuns că nu se putea drege dezastruoasa impresie făcută în opinia publică decât prin acordarea gradului de ambasador și lui Al. Em. Lahovari, și lui Dem. Ghika, oameni stimați și iubiți de toți. Numirea lor va acoperi pe a lui Grigorcea... Călinescu a găsit ideea excelentă și mi-a spus că va vorbi numaidecât cu Regele. „De ce nu mi-ai spus-o ieri“, m-a întrebat. „Fiindcă ieri am spus-o lui Gafencu, de altminteri, am spus-o mai de mult și lui Urdăreanu, dar se vede că a uitat să o transmită mai departe Majestății Sale“... Călinescu mi-a făgăduit că va vorbi el, în așa fel, ca Regele să primească sugestia.

Ministrul de Interne mi-a mai spus că, pe ziua de ieri, Regele i-a amnistiat pe cei urmăriți pentru publicare de tracturi sau de manifeste interzise, dar nu și pe colportorii unor asemenea publicații. Măsură de clemență, menită să recunoască „pocăirea“ atâtor renegați și liniștirea spiritelor, în general. Măsura va fi anunțată astă-seară, printr-un comunicat.

Revenind asupra statutului F.R.N., am fost de acord cu Călinescu pentru suprimarea sfaturilor sau a comitetelor în ținuturi, județe și comune, lăsând secretarilor latitudinea să adune,

dacă vor, comitete consultative, dar fără caracter statutar. Până când centrul nu se asigură de calitatea celor înscriși la periferie, de sinceritatea și de fidelitatea adeziunii lor, comitetele locale ar putea fi periculoase. Ar putea să încerce să reînvieze vechi Curențe și să redeștepte interese de gașcă, pe care vrem tocmai să le înlocuim prin F.R.N.

3 ianuarie. A apărut comunicatul relativ la amnistia gardiștilor. Amnistia nu e acordată decât pentru procesele în curs, intentate deținătorilor de publicații clandestine. Nu vor intra însă în amnistie și cei care se vor fi dovedit a fi colportorii unor asemenea publicații.

Cum pentru justificarea amnistiei se invocă „împăciuirea generală a spiritelor, constatată în ultima vreme“, amnistia ar fi putut cuprinde și pe cei care au fost deja condamnați. Așa ar fi fost drept...

Toată presa străină comentează favorabil expozeul lui Gafencu, chiar și presa germană este mulțumită de tonul nou, adoptat de ministrul de Externe român. Volkischer Beobachter, care ne înjura acum câteva zile, publică un articol elogios asupra noii orientări românești. Raporturile cu Germania par, după câte se vede, că revin la ce erau, înainte de uciderea lui Codreanu și a tovarășilor săi...

Universul publică pe 3 coloane telegramele schimbate între Gafencu și toți miniștrii de Externe din lume. Numai limbile trase între patru ochi sunt apreciate, de vreme ce Gafencu era hotărât să le tragă tuturor, mai bine nu le trăgea. Nu ar fi irosit nici demnitatea, nici banii țării...

Inscripțiile la F.R.N. curg în avalanșă; în aproape toate județele înscrierile individuale au trecut de 50.000 de fiecare. De la Micaela Catargi până la Victor Antonescu, trecând prin Răducanu și Franasovici, tot românul aderă la noua Mișcare, de la care așteaptă ce nu-i va putea da...

Ofensiva spaniolă continuă cu succes. Naționaliștii au înaintat cu vreo 40 de kilometri de la frontul inițial. Să se apropie sfârșitul??

Ziarele franceze sunt pline de escrocheriile lui Natan (Tannenzaft, de la Iași), „șararul cinematografului“. Până acum, escrocheriile descoperite se urcă la frumoasa sumă de 600 milioane de franci și mai bine (peste 3 miliarde lei!) Să ne trăiască!

Daladier a plecat spre Tunis, pe crucişătorul „Foch“, urmat de o adevărată escadră. S-a oprit o zi în Corsica, unde la Ajaccio și la Bastia li s-a făcut o primire triumfală.

Italienii au răspuns printr-o ofensivă de presă. De data asta, spun fără înconjur că Tunisul este indispensabil Italiei, și-l cer. De asemenea, și Djibouti...

Italienii exagerează. Afirmări precum cele făcute în *Informazioni Internazionali*, cum că Puterile care se vor opune expansiunii italienești în Mediterana vor fi lichidate fac să rădă. Anglia și Franța, lichidate de macaronari, iată ceva neașteptat. Interesant e că italienii pun încontinuu înaintea Axa. Nu cere Italia, nu revendică Mussolini: cere și revendică „Axa“! Axa va face, Axa va drege, Axa se va învărti! La toate aceste afirmații gălăgioase, Germania opune o desăvârșită rezervă. Intenția italienilor de a-i compromite pe nemți e tot atât de vădită ca a nemților de a nu se compromite, salvând totuși integritatea Axei...

După informații sigure, tot zgomotul italienilor tinde să obțină:

- 1) Un port franc în Somalia franceză sau, cel puțin, o zonă neutră la Djibouti;
- 2) Un statut mai favorabil pentru italienii de la Tunis;
- 3) O situație în controlul Canalului de Suez.

Pe calea pe care au apucat-o nu vor obține însă nimic.

4 ianuarie. Ducele de Windsor va face o vizită familială la Sandringham, unde va sosi cu avionul la 13 ianuarie. Queen Mary, bolnavă de cord, dorește să-l vadă... Ducesa, care n-a fost pofțită, s-ar fi opus călătoriei, dar David a trecut peste acest veto, așa încât va merge.

A murit C. Tănăsescu, pe care l-am avut secretar general la Interne, în 1920. Om foarte cumsecade și funcționar bun, a sfârșit în pielea unui fost senator liberal.

Și Victor Antonescu, și toți titulescanii, începând cu Savel Rădulescu, s-au înscris în F.R.N. Ce ghiveci o să mai fie și acolo!

Ofensiva naționaliștilor spanioli merge tot înainte...

S-a ridicat licența la 280 de debite de spirtoase din București... Toți titularii acestor brevete sunt evrei... Foarte bine, dar din ce vor mai trăi evreii dacă li se ia tot? Prostie și nebulie.

Daladier își continuă călătoria triumfală. Sosit la Tunis, a fost

primit cu mare entuziasm de populația franceză, ca și de cea musulmană.

Presă italiană e calmă. Se plânge de cea engleză, dură pentru Italia. Nu se plânge de cea germană, dar nu poate fi mulțumită de dansa, căci se arată și ea foarte rezervată față de pretențiile mussoliniene. Cum să nu fie rezervată, când se așteaptă vizita lui Montagu Norman (governatorul Băncii Angliei) la Berlin, zilele astea, și a unei delegații de industriași englezi, la finele lunii? Deși se afirmă oficial că vizita lui Montagu Norman are numai caracter personal – botezul unui copil de-al lui Schacht – e evident că eminentul financiar englez nu va trece prin Berlin fără să ia contact cu cine trebuie. Vizita industriașilor e, în schimb, mărturisită ca făcând parte dintr-o înțelegere economică între ambele țări. E evident că pentru o jumătate de Anglie, Germania e gata să părăsească zece Italii...

Lueșcov, fost șef al G.P.U.-ului din Extremul Orient, refugiat în Japonia, adresează un mesaj Statelor Unite, prin care destăinuie toate ororile regimului Stalin și cere ajutor pentru sutele de mii de oameni, care se pierd în închisorile și în lagărele de concentrare sovietice...

Ziarul ceh *Poledni List* publică un articol senzațional, în care se afirmă că Stoiadinovici a oferit mediația sa între Cehoslovacia și Germania, pe vremea misiunii lui Runciman la Praga, dând asigurări că era în măsură să obțină condiții acceptabile pentru ambele părți. Beneș ar fi refuzat însă această mediație, fapt pentru care ziarul cere ca fostul Președinte al Republicii să fie tras la răspundere. Ziarele italiene confirmă exactitatea celor scrise în *Poledni List*.

Radu Cruțescu, ministrul nostru la Praga, a fost chemat telegrafic la București. Să fie vorba să-l trimită la Berlin? Știu că Regele s-a gândit să-l trimită pe lângă Vaida, ca sftenic, după ce, în prealabil, ceruse agreementul pentru fratele Alexandru. Cruțescu ar face treabă în Germania, numirea lui ar fi cea mai nimerită.

Polonezii pretind că Stalin ar fi schimbat politica externă a Sovietelor. Că anume ar fi renunțat la propaganda comunistă în țările străine (?) și că ar fi revenit la pactele bilaterale, mai ales la pactele de neagresiune cu țările vecine. Stalin dorește bună înțelegere pe granița de vest a Rusiei de la Marea Baltică la Marea Neagră. În ceea ce ne privește, să zicem: să dea Domnul!

În noaptea de Anul Nou, au fost arestați la Cluj toți membrii „batalionului morții” din Garda de Fier, în număr de 74. S-a găsit și lista celor osândiți la moarte; se zice că erau peste 200...

Au fost arestați și doi din cei trei ucigași ai lui Ștefănescu-Goangă. Istoria cu răzbumarea dnei Burtică, abandonată, pe care mi-a povestit-o Milea, nu corespunde adevărului. Ucigașii sunt studenți gardiști. Cei doi arestați, care au tras asupra lui Goangă și a agentului ce-l însoțea, mărturisesc că au fost însărcinați să-l pândescă pe rector în strada Avram Iancu de către organizația Gărzii, din care făceau parte. Al treilea student, care n-a putut fi încă arestat, dar care este identificat – am uitat numele acestor sinistri caraghioși – a adus revolvere celor doi care pândeau, însărcinând pe unul să tragă asupra lui Goangă, iar pe celălalt, asupra agentului...

Starea lui Goangă, după ce s-a sperat un moment vindecarea lui, e disperată. Infecție generalizată; prognosticul, letal...

Tătaru, la mine. Îmi povestește fel de fel de la Cluj. Atitudinea lui Vaida ar fi din cele mai dubioase. Nu face decât zeflemele, cu privire la F.R.N. și continuă să strângă lume în jurul lui. Tilea și ceilalți vaidiști din Ardeal caută, pe de altă parte, să identifice Frontul Renașterii Naționale cu fostul Front Românesc al lui Vaida. Ei îndepărtează tot ce nu e înscris personal la Vaida, convinși că politica de gașcă va merge mai departe, vrând să o monopolizeze, în Ardeal, pentru dânsii. Vaida se învoiește la acest joc, face pe nemulțumitul și urmărește, un scop. Numai Dumnezeu știe care e acela! Întrunirea din 22 decembrie a fost sabotată la Cluj, după cum spune Tătaru. Telefonând în ajun lui Vaida, ca să-l întrebe unde și la ce oră va avea loc întrunirea, acesta i-a răspuns că nu știe, că întrunirea nu-l interesează, că o va prezida, fiindcă-i promisese lui Călinescu (de ce promisese?), dar că nu va vorbi, așa încât l-a trimis pentru orice informații la Tilea. De fapt, Tilea și popa Man au organizat (?) sau, mai bine zis, au dezorganizat totul. Ei, Tătaru, Iuliu Hațegan, profesorul Jinga, deși semnați în actul de constituire a F.R.N.-ului, nu au fost nici măcar vestiți, necum consultați. La întrunire a domnit cea mai mare dezordine. Tilea adusese și pusese în fruntea locurilor pe toți profitorii politicii de partid, ceea ce a supărat pe tânărul profesor Jinga, care a luat cuvântul, ca să ceară înlocuirea

generației stricate de ieri prin generația celor tineri și curați (?). Această ieșire a supărat, la rândul ei, pe Vaida și s-a ridicat și el, care, deși n-avea intenția să vorbească, i-a tras un nesfârșit discurs, în care a jonglat cu diferitele „jenerații”, protestând împotriva eliminării celor bătrâni...

Oamenii mediocri nu pot săvârși decât acțiuni mediocre.

Flondor-Flondorel, mareșal-mareșăle al Curtii Regale, mi-a adus azi-dimineață Cordonul Ordinului Carol. S-a prezentat în jachetă, cu temenele și cu un „Domnule Consilier Regal”, urmat de câteva cuvinte bine simțite. Săracul!

5 ianuarie. Azi, se împlinesc 98 ani de la nașterea lui tată-meu. Ieri seară, Radiofonia i-a adus un pios omagiu, printr-o scurtă biografie, în care s-au arătat serviciile pe care le-a adus țării sale acest român cinstit și conștiincios...

Palinodiile iorghiste sunt fără sfârșit. Ori de câte ori se nesocotește faptul că dânsul e buricul lumii, paranoicul intră în furii. Ultimul acces a fost provocat de întemeierea Frontului Renașterii Naționale, fiindcă n-a fost nici consultat, nici proclamat șef. Nesocotind regulile bune-cuviințe totalitare în *Neamul Românesc*, fițuica a fost dată, înainte de Crăciun, la Cenzură. De frică să nu fie trăsmit, Călinescu a scos-o iar de sub cenzură (greșeală!). Sub condiția că articolele apostolice se vor „încadra” în regula stabilită... Apostolul și-a dat însă numaidecât în petic. Numărul de alaltăieri al *Neamului* a fost confiscat, de ieri, fițuica fiind din nou supusă Cenzurii. Ca și prima dată, Nebunul și-a șters numele de pe gazetă și a încetat să mai scrie. Încetat, vorba vine, căci dacă articolul său lipsește zilnic, foaia e în schimb plină de citate vechi de-ale nebiruitului poligraf. Numărul de azi publică însă și o scrisorică de-a dlui profesor, adresată ciracului său, Cocos, prin care declară că gazeta aparține acestuia (!), că dânsul, Iorga, n-a fost decât un oaspete (!) și că va înceta să mai fie chiar și un oaspete (!), ca să permită astfel existența ziarului mai departe (!).

Călinescu mi-a telefonat ieri că Nebunul spumegă împotriva lui și că i-a declarat război de moarte... Și-ar fi dat și demisia din demnitatea de Consilier Regal...

Ciudat! De Iorga nu se tem decât exact trei oameni: Regele, primul-ministru și ministrul de Interne (oricare ar fi ei). Și

fiindcă trei oameni se tem de dânsul, dl Iorga își bate joc de 20 de milioane de inși! Când se va sfârși această comedie? Când vor pricepe cei trei că 20 de milioane de oameni trimit cu indiferență totală pe dl profesor în portul Marsiliei?

A apărut, aprobat prin decret regal, statutul F.R.N. Totul depinde de cum va fi aplicat. Dacă va fi cu aceeași lipsă de autoritate, cum este cea cu care se guvernează, apoi, are să fie frumos și bine!!!...

Asasinii din Cluj: studentul care a tras în Goangă se numește Dinu Uță și e din Romani, cel care a tras asupra agentului de poliție, Ion Dumitrescu, originar din Moreni, Prahova. Studentul care le-a dat instrucțiuni și revolvere răspunde la grațiosul nume de Atofanei Gheorghe. Toți trei sunt studenți în Medicină. Uță a fost prins la un servitor al Universității, ascuns sub saltea, Dumitrescu, la Moreni, la părinții săi. Atofanei n-a fost încă prins. După noile legi, toți trei sunt pasibili de condamnare la moarte.

Elvira Popesco, diva noastră castă de la Paris, a fost numită „cavaler“ al Legiunii de Onoare. Biata Legiune de Onoare, ajunsă „fond de bidet“!

Ziarele sunt pline de comentarii, în jurul mesajului trimis de Roosevelt Congresului american. Pornind de la premisa că cei care se ridică împotriva religiei, democrației și bune înțelegeri între popoare sunt inamicii omenirii, Președintele Confederației americane cere unirea tuturor pentru apărarea păcii și anunță, pe lângă necesitatea unui supliment de înarmare a Uniunii, nevoia unei revizuirii a legii neutralității. Printre rânduri, se poate citi că în cazul unui conflict armat în Europa între Statele totalitare și cele democratice, datoria Statelor Unite va fi să se alinieze alături de acestea din urmă...

Mesajul a făcut senzație la Londra și la Berlin, dar senzație cu efecte contrare; bucurie de-o parte, necaz de cealaltă...

Contrar știrilor de până acum, Chamberlain și Halifax, care vor sosi în ziua de 11 ianuarie la Roma, se vor opri câteva ceasuri la Paris și vor lua contact cu Bonnet. La înapoiere, Chamberlain se va opri din nou la Paris și va conferi cu Daladier, iar Halifax se va întâlni cu Bonnet la Geneva.

Daladier Africanul și-a continuat și ieri călătoria triumfală în

Tunisia. La Gabés, a citit un mesaj al Președintelui Lebrun către credincioșii săi supuși din marginea deșertului...

Italienii tac, deocamdată. Prea o luaseră repede...

Ucrainenii din Polonia se agită mai departe. Au ținut o mare întrunire la Lemberg și cer autonomie cu orice preț. Ca prim pas. După ce o vor obține, vor cere independența și alipirea la celelalte ținuturi ucrainene...

Germania îi încurajează. Probabil, că în scopul unei explicații pe această chestiune a luat Beck drumul spre Berchtesgaden, unde a trebuit să sosească astăzi. De la Berchtesgaden, Beck va merge la Paris și astfel o nouă cotitură a politicii polone nu va fi exclusă. Înțelegerea sau mai bine zis neînțelegerea recentă cu Sovietele a pregătit-o. Numai că Parisul e cam sătul de palinodiile Varșoviei...

Furtuni mari pe Marea Neagră – Dunărea, înghețată – prăpăd prin podgorii din cauza chiciurei, iată bilanțul primei luni de iarnă. Mai avem trei!

Ziarele germane au anunțat în Ajunul Crăciunului că Goebbels a intrat într-un sanatoriu, ca să se caute de o gripă. Ziarele americane afirmă acum că Goebbels a intrat în sanatoriu cu trupul bandajat, cu un ochi „au beurre noir“ și cu un dinte rupt, de pe urma unei vizite făcute dnei Lydia Barova, o stea din cinematografia cehă. De gripă, nici vorbă. Ziarele americane adaugă, de data asta, și ziarele londoneze le țin isonul, că s-a vorbit deja de divorțul dnei Goebbels, că această din urmă aventură va avea o serioasă repercusiune asupra carierei celei mai sonore bucățele de carne din partidul nazist????

În Germania, începe un proces monstru, procesul complotului Niekische, proces care va putea duce la 15-20 de condamnări la moarte... Procesul se va desfășura în ședințe secrete, în fața Tribunalului Poporului din Berlin. Niekische și complicitii săi sunt învinuiți de organizarea unui complot enorm, în scopul de a-l ucide pe Hitler, pe Göring și pe Goebbels. Complotul a fost descoperit în momentul în care totul era gata pentru înfăptuirea omorurilor... O fi?... Să fie, oare, o înscenare pentru curățirea unor adversari?

6 ianuarie. Mesajul lui Roosevelt continuă să facă vâlvă mare. În toate țările din Occident, presa nu se mai ocupă de altceva.